

Otlu 30.11.2016

Vážená paní primátorku!

Předčinu vás schován. Jsem vař hýaly a vdečný pacient. Rozhodl jsem se poslat Vám knihu jako poděkování za to co jste pro mne udělala. (Nejedná se o uplatitel potoci na Vás mě nesadl a ani už jde mne nemířela nic udělat)

A když píš vás o něco požádám. Budete tak laskavá a přiložíte knihu do jedné základním sestřičkám a řekou vám.

Když jsem do téhož rodu sbělorasy byl převezen do Počátek, byl jsem těžce zádečný a omítnutý a když jsem byl mne povolen ze řady nebyla vůz sanitky.

Tepoz u vás jsem začal cítit, že jsem opět živá byl laskavou má mědo zajemem formule mu ji počítat a odstranit je a byla jistě to my která mě z dobu skoro deset let.

A jiných nemocnicích domu nědy tak nelze.
(a řeku jsem jich prosil)

žiju spokojně v domově seniorek a to jen
2 třídy zrovna.

Když (když)

Plně jsem si to uvědomil když můj po roce
předtím vyvěslil z domova a můj se podařilo
ulovit na lodi (i když ne velikou) a potom jsem
z hamburký pohovoril v hospicu a nypil 2
piva. Když jsem se vrátil po večeře do domova
tak míska výčtu mě sešla takže si všiml
je už studená a leží ji oči.

(je toto lady skvělý personál domova jeho
je tis)

Jsem převídčen o tom že můj zahocení
MILEOM jen tak neudala i když je
MOHOČETHY, leda že si vymyslil něco na
pomoč, by OSÉDROZA, MRTVICE a lláma.

Přijí vám první zdraví a uspěchů při vašem
poslání a aby jste konvalle možným pacientům
održet se od dne a modlitb jím život
jako se vám to podobuje se mnou.

Každý vzdělý pacient.

Jiří Šlejme

D.S. Omločku se za sehojis ale stvoř roh
jsou menší kůžku v ruce.